

Liturgie voor de dienst van zondagmorgen

26 september 2010 in de Boomgaardkerk te Heerjansdam

VOORBEREIDING

Aanvangslied:	Psalm 66:1 en 6
Stilgebed	
Bemoediging en groet	
Klein Gloria	Klein Gloria
Aanvangstekst: Nehemia 1:11a.	
Lied:	Gezang 380:1,2 en 7
Gesproken Geloofsbelijdenis	
Lied:	Evang. Liedb. 341
Gebed om verlichting met de Heilige Geest	
Kinderen naar de nevendienst	

DIENST VAN HET WOORD

Schriftlezing: Nehemia 1:1-11	
Lied:	Psalm 79:1,3 en 5
Preek	
Lied:	Gezang 465:1,2 en 5

DIENST VAN DE GEBEDEN EN GAVEN

Dankgebed, voorbeden, stil gebed, onze Vader	
Inzameling van de gaven	
Slotlied:	Evang. Liedb. 329:1,2 en 4
Zegen, gezongen amen	Gezang 456:3

Ter inleiding:

In onze tijd lijkt het erop dat er steeds meer verlegenheid komt met bidden. Aan de ene kant wordt het zeer gewaardeerd als je voor andere mensen bidt. Aan de andere kant geven mensen soms aan dat men zelf moeite heeft om te bidden. De standaardgebeden voor het eten of slapen gaan of het Onze Vader lukt nog wel, en ook 'schietsgebedjes' voor dingen die je ineens op je weg komen.

Maar iets heel anders is het als het gaat om het hebben van 'een tijd van persoonlijk gebed' en zeker om dit dagelijks te doen. Bidden is kennelijk niet iets vanzelfsprekends als de Jezus leerlingen aan Hem vragen: Heer, leer ons bidden.

De aanvangstekst voor deze dienst is: Nehemia 1:11a

Ach mijn Heer, luister toch aandachtig naar het gebed van uw dienaar en naar dat van al uw dienaren die uw naam willen eerbiedigen.

DIENST VAN HET WOORD

Schriftlezing: Nehemia 1:1-11

- 1 Verslag van Nehemia, de zoon van Chachalja. In de maand kislew van het twintigste jaar, toen ik mij in de burcht van Susa bevond,
- 2 kwam een van mijn broers, Chanani, met een aantal mannen vanuit Juda naar me toe. Ik vroeg hun hoe het de Joden verging die waren overgebleven en de ballingschap hadden overleefd, en informeerde naar de toestand in Jeruzalem.
- 3 Ze vertelden me dit: 'Het gaat heel slecht met de mensen die de ballingschap hebben overleefd en die nu in de provincie Juda wonen. Ze zijn er het mikpunt van spot, want de muur van Jeruzalem is afgebroken en de poorten zijn in vlammen opgegaan.'
- 4 Toen ik deze woorden hoorde, ging ik huilend op de grond zitten. Ik rouwde dagenlang, ik vastte en riep de God van de hemel aan.
- 5 Ik bad: 'Ach HEER, God van de hemel, machtige en ontzagwekkende God, u die uw beloften nakomt en trouw bent aan ieder die u liefheeft en doet wat u gebiedt,
- 6 luister aandachtig en zie hoe uw dienaar dag en nacht tot u bidt ten behoeve van uw dienaren, de Israëlieten. Ik belijd de zonden die wij, Israëlieten, tegenover u hebben begaan, ook ik en mijn familie.
- 7 Wij hebben u veel kwaad gedaan; wij hebben ons niet gehouden aan de geboden, voorschriften en rechtsregels die u aan Mozes, uw dienaar, hebt gegeven.
- 8 Denk toch aan wat u Mozes hebt voorgehouden: "Als jullie ontrouw zijn, zal ik je onder alle volken verstrooien,
- 9 maar als jullie naar mij terugkeren, en je houden aan mijn geboden en die naleven, zal ik jullie, ook al zouden jullie verbannen zijn naar het eind van de hemel, terughalen en bijeenbrengen op de plaats die ik heb uitgekozen om er mijn naam te laten wonen."
- 10 De Israëlieten zijn uw dienaren, zij zijn uw volk; u hebt hen door uw grote macht en met uw sterke hand bevrijd.
- 11 Ach mijn Heer, luister toch aandachtig naar het gebed van uw dienaar en naar dat van al uw dienaren die uw naam willen eerbiedigen. Laat me vandaag toch slagen en laat de koning mij welgezind zijn.' In die tijd was ik schenker aan het hof van de koning.

Ach mijn Heer, luister toch aandachtig naar het gebed van uw dienaar en naar dat van al uw dienaren die uw naam willen eerbiedigen. – Neh. 1:11:a

Gemeente van onze Here Jezus Christus, huilend is Nehemia op de grond gaan zitten toen het tot hem doordrong wat er feitelijk aan de hand was met zijn volk. U weet dat het volk in ballingschap was weggevoerd. Weg uit Israël, weg uit het beloofde land. Verwoest waren de steden en Jeruzalem, verwoest was de tempel. En na verloop van tijd raak je gewend aan de nieuwe situatie in een ander land. Ja, een man als Nehemia, jood van geboorte, had in Babel een hoge positie bereikt. Hij diende de Babylonische koning in de burcht Suza. Hij had een welvarend leven, aan niets gebrek.

Maar toch wrong er iets bij Nehemia. Het was niet goed. En toen kamen er broeders, joden als hij, met berichten over het vaderland, over de achtergebleven mensen daar, over Jeruzalem. Over de verschrikkelijke toestand daar. Toen werd Nehemia wakker en hij huilde. En hij rouwde dagenlang en vastte en riep de God van de hemel aan. Zijn geloof in de God van Israël had hij niet verloochend, niet ingeruild voor de goden van Babel.

Wat een toewijding, wat een gebed! Ach Heer, God van de hemel, machtige en ontzagwekkende God, u die uw beloften nakomt en trouw bent aan een ieder die u liefhebt en doet wat u gebied. Wat een geloofsbelijdenis! God die de Machtige is, de Ontzagwekkende. Een God waar je in eerbied en diep respect alleen maar voor buigen kan. God die als persoon handelt, die beloften doet en ze ook nakomt, een God die trouw is aan mensen die Hem oprecht liefhebben, trouw is aan mensen die doen wat Hij gebied. Die God belijdt en kent Nehemia, de levende God die er is als de tijden moeilijk zijn.

Nehemia belijdt de zonden van het volk, maar ook zijn eigen zonden en die van zijn familie. Al die ellende is over ons gekomen omdat we niet trouw waren aan uw woord, aan uw voorschriften en regels ten leven. God had het al tegen Mozes gezegd, zijn jullie ontrouw dan zal ik jullie onder alle volken verstrooien. Maar als jullie terugkeren, en je houden aan mijn geboden en die naleven, dan zal ik jullie terughalen en weer bijeenbrengen op de plaats die Ik heb uitgekozen om er mijn naam te laten wonen.

Wat een geweldige belofte! Een belofte die we ook op de kerk mogen betrekken. Als mensen terugkeren naar God en zijn Woord, naar Jezus Christus als onze Here en Verlosser, als mensen zijn naam weer gaan belijden, gaan leven vanuit Gods geboden, een leven Hem ter eer, dan zal er zegen komen. Dan zal de kerk weer groeien en bloeien als nooit tevoren. Als we ons aan God toewijden zal God zich volkomen aan ons toewijden en geven boven verwachting. Als we ons bekeren tot de levende God en Vader en Jezus onze Verlosser, dan zullen we stromen van zegen gaan ervaren.

Daarom vanmorgen: hoe kunnen we bouwen aan een biddende gemeente? Aan een gemeente die het helemaal van God verwacht. Weet u, er is in de kerk nooit een opwekking ontstaan als er geen sprake was van verootmoediging, als er geen sprake was van toewijding. Als kerken weer volstroonden had dat altijd te maken met een biddende groep mensen, met schuld belijden aan God, met nieuwe toewijding. Ik en mijn huis, wij zullen de Here dienen. Zonder gebed, zonder verootmoediging, zonder nieuwe toewijding zal er geen omkeer komen in ons land en in ons volk. Daarom is een biddende gemeente essentieel.

Dat wist Nehemia, met de concrete vraag die hem bereikte van zijn broer Chanani die hem verslag deed over de toestand van het land en het volk dat achtergebleven was. De bovenlaag van de bevolking was gedeporteerd naar Babel, dus alle mensen die goed opgeleid waren, die belangrijke functies hadden, die bestuurlijk iets betekenden. Maar de mensen die niet van enige betekenis waren in de ogen van Babel hadden ze achtergelaten. Eenvoudige, ongeletterde mensen. En die werden bespot en gesard door in Israël geïmporteerde groepen uit andere landen. Verdeel en heers politiek.

Groepen in het land Israël van verschillende etnische afkomst die elkaar het leven zuur maakten. Gevolg van de deportatie politiek van Babel. Om dat enorme rijk Babel met al die landen bij elkaar te houden wilde men de onderworpen volken met elkaar mixen, er een grote smeltkroes van maken. Maar de gedeporteerden uit andere landen die in Israël kwamen wonen maakten het de eenvoudige achtergebleven joden er moeilijk. Israëls God werd bespot. Jeruzalem en de tempel lagen er troosteloos en verwoest bij.

Mannen als Nehemia konden een hoge positie bereiken. Maar het was uiteindelijk allemaal niet de bedoeling. Men hoorde uiteindelijk niet thuis in Babel, maar bij de achtergebleven broeders en zusters in Israël.

Lijkt de tijd van Nehemia niet in veel opzichten op die van ons? Er is een welvarend deel in ons land waarmee het goed gaat. Maar die nauwelijks iets te maken hebben met wat er in de grote steden gebeurt in achterstandswijken. Waar je als Nederlander je in een minderheidspositie voelt, waar veel criminaliteit is. Het gaat grotendeels aan ons op zo'n dorpje voorbij. Maar op een steenworp afstand zien we het gebeuren.

We zitten vandaag aan het eind van de landelijke Vredesweek, die als thema heeft meegekregen 'buurten voor vrede'. Wat zou je in je eigen buurt kunnen doen om vrede te bereiken met mensen van een ander geloof of een andere etnische achtergrond. Blijven het gescheiden werelden of kun je als kerk iets betekenen voor de buurt, zodat er minder spanningen zijn en je vreedzaam kunt samenleven. Wij mogen ons aandeel een klein beetje leveren aan projecten als het Oude Noorden waar de kerk present probeert te zijn in een achterstandswijk met veel allochtonen.

In Nehemia's tijd was het niet anders. De autochtone bevolking, de joden voelden zich bedreigd door al die geïmporteerde vreemdelingen. Terwijl de bovenlaag van de Joden in Babel er duidelijk veel minder last van had. Tegelijk kunnen we Nehemia's tijd met onze tijd vergelijken als een tijd van geestelijk verval. Dat was immers de reden geweest, als een oordeel van God dat het volk gedeporteerd was naar Babel. Gods geboden werden met voeten getreden. Het onrecht heerste in heel het land. Men hield met God en gebod geen rekening meer en dat had de toorn van God opgewekt waardoor het land een grote puinhoop was geworden.

Psalm 79 die we gezongen hebben zingt ervan: O God, nu zijn de heidenen gekomen, hebben uw erfdeel in bezit genomen, uw huis ontwijfd, hebben uw stad van vrede geplunderd en verbrand, uw volk vertreden. Maar tegelijk weet de psalmist maar al te goed waardoor het allemaal zover gekomen is. Vers 3 zingt: het kwaad dat onze vaders bedreven, reken ons het niet toe.

De vraag aan ons als kerk in Nederland is; staan wij het toe dat ons erfdeel in bezit wordt genomen. De christelijke natie die wij waren lijkt verleden tijd, lijkt al ver achter ons. Maar is het te laat of kunnen wij er nog wat aan doen om het tij te keren in ons land? En dan heb ik het niet over vreemdelingenhaat of moreel verkeerde oplossingen die bepaalde partijen voordragen. Dan heb ik het over hoe wij weer voluit kerk van Jezus Christus kunnen zijn in onze samenleving. Dat we ons erfdeel bewaken en bewaren. Het erfdeel dat God ons heeft toevertrouwd, het evangelie van Jezus Christus! Hoe kunnen we het huis, de kerk van God in Nederland, die in zoveel opzichten ontwijdt is geraakt en vervallen is weer herstellen?

Dat begint net als bij Nehemia met verootmoediging en schuldbelijdenis. Heer wij hebben gezondigd. We laten het teveel allemaal gaan. We leven het onze kinderen te weinig voor. We zijn niet trouw als gezinnen in de dienst aan u. We gaan teveel op in dit moderne leven met al haar verleidingen en vermaak. We zijn te weinig met U bezig in onze gezinnen. Heer we belijden u dat uw woord te weinig meer open komt op onze tafels. Dat er een geweldig gebrek aan kennis is van uw Woord bij ons en onze kinderen. We zijn te gemakkelijk geworden, te laks en te lui. We laten elkaar te gemakkelijk los. En noem alle oorzaken van de ontkerkelijking maar verder op. Het is een proces dat aan ons allen vreet. Al zijn we kerkganger. Wat doen we er aan?

Hoe kunnen we helpen te voorkomen dat ons land steeds verder afglijdt naar een situatie waarin de christenheid op sterven na dood zal zijn en alleen andere vormen van religie in ons land te vinden zijn. Dat moeten we de ander niet verwijten, maar de hand in eigen boezem steken en een biddende gemeente worden. Een gemeente waarin we met elkaar ons volkomen willen toewijden aan onze Heer en aan zijn dienst in het Koninkrijk.

Het is uiteindelijk goed gekomen in de tijd van Nehemia. Het gedeporteerde volk mocht op een gegeven moment weer terugkeren. De muren van Jeruzalem werden weer herbouwd en later ook de tempel. De dienst aan God werd hersteld en het land bloeide weer op. Er is hoop tegen alle hopeloosheid in. We hoeven niet te wanhopen, want we hebben een groot God.

Wat kunnen we leren van Nehemia's gebed? Allereerst dat we niet gedachteloos moeten bidden, maar dat we leren concreet te bidden voor allerlei zaken die we meemaken of waar we mee zitten. Maar er is meer. In Nehemia's gebed kunnen we vier stappen onderscheiden.

De eerste stap is Nehemia's erkenning van Gods grootheid. Ik bad: 'Ach HERE, God van de hemel, Machtige en Ontzagwekkende God, Begin maar om God te leven en prijzen dat Hij een machtige en ontzagwekkende God is. Je spreekt niet tegen een mens, maar tegen een heilige God al mogen we God onze Vader noemen, Hij blijft de machtige en ontzagwekkende.

Erken dat, erken zijn grootheid! Wees in je gebed nederig en afhankelijk! Maak jezelf klein voor Hem. En roep Hem dan aan als een God die ook doet wat Hij belooft aan degenen die Hem liefhebben. 'U die uw beloften nakomt en trouw bent aan ieder die u liefheeft en doet wat u gebiedt. Dat is de eerste stap, God erkennen in zijn grootheid.

De tweede stap in het gebed is: belijd in alle nederigheid en afhankelijkheid schuld en zonde. Nehemia bad: luister aandachtig en zie hoe uw dienaar dag en nacht tot u bidt ten behoeve van uw dienaren, de Israëlieten. Ik belijd de zonden die wij, Israëlieten, tegenover u hebben begaan, ook ik en mijn familie. Wij hebben u veel kwaad gedaan; wij hebben ons niet gehouden aan de geboden, voorschriften en rechtsregels die u aan Mozes, uw dienaar, hebt gegeven.

Als wij dat net als Nehemia doen, plaatsvervangend voor ons land en volk, voor ons als kerk, en voor onszelf, dan mogen we weten dat God in Jezus Christus getrouw is en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid. Het gaat erom dat wij in een dergelijk gebed niet zeggen: vergeef *hun hun* zonden, scheldt kwijt wat *zij* hebben gedaan. Maar dat wij ons zelf rekenen onder het volk onder de zondaars en dat we leren bidden vergeef de zonden die *wij* hebben misdreven. Wij die deel uitmaken van ons volk en onze kerk. Schuld belijden is de tweede stap.

De derde stap in het gebed is: dat we de Here God mogen herinneren aan zijn beloften. Als wij aan Hem trouw zijn, als wij ons als volk weer keren tot Hem, dan zal God doen wat Hij beloofd heeft in zijn Woord. Zo bad Nehemia: Denk toch aan wat u Mozes hebt voorgehouden: 'Als jullie ontrouw zijn, zal Ik je onder alle volken verstrooien, maar als jullie naar Mij terugkeren, en je houden aan mijn geboden en die naleven, zal Ik jullie, ook al zouden jullie verbannen zijn naar het eind van de hemel, terughalen en bijeenbrengen op de plaats die Ik heb uitgekozen om er mijn naam te laten wonen.' De Israëlieten zijn uw dienaren, zij zijn uw volk; U hebt hen door uw grote macht en met uw sterke hand bevrijd.

Ziet u hoe sterk Nehemia pleit op de beloften van God? Zo mogen we ook als christelijke gemeente gaan staan op de beloften van Gods Woord. God wij willen u dienen, wij willen u trouw zijn, wij willen Jezus uw Zoon volgen met ons hele hart. Wij willen u belijden voor de mensen in woord en daad. Doe dan uw beloften aan ons gestand. Wij geloven niet onze eigen kracht maar in U en in Jezus. Hij heeft toch voor onze zonden betaald. Pleiten op Gods beloften is de derde stap.

De vierde is dat we als Nehemia duidelijk aangeven waar we mee zitten. Nehemia bad: Laat me vandaag toch slagen en laat de koning mij welgezind zijn. Bidt concreet om dingen van God te kunnen ontvangen. En wij hebben leren bidden in Jezus naam. Wij mogen daarom tegen God de Vader zeggen Vader, uw Zoon heeft ons toch geleerd dat wat wij U bidden in zijn naam, dat U het geven zult. Laat uw volk, laat uw kerk terugkeren uit de ballingschap van ons moderne Babel. Help ons af te keren van onze moderne afgoden en u geheel toegewijd zijn! Laat uw wil gedaan worden in hemel en op aarde.

Stap vier is: bidt concreet, laat al uw wensen door gebed en smeking met dankzegging bekend worden bij God. Nehemia bad en wij mogen bidden: Heer, luister toch aandachtig naar het gebed van uw dienaren, van allen die uw naam willen eerbiedigen. En wij zeggen erbij om Jezus wil! Erken dus Gods grootheid, belijd schuld, pleit op Gods beloften en bidt concreet. Amen.